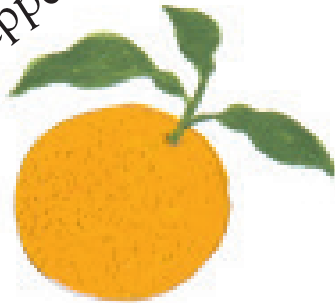

10

bananen

sinaasappel

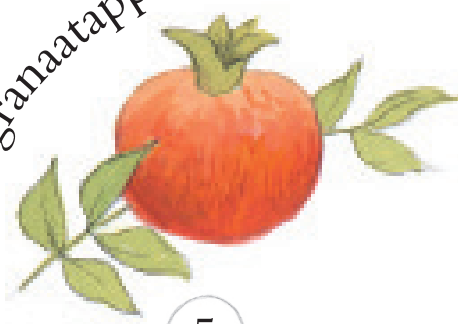
7

12

papaja

granaatappel

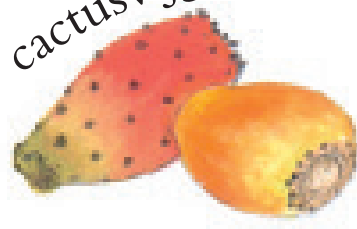
5

9

hazelnoten

cactusvijgen

8

pinda's

6

1

kersen

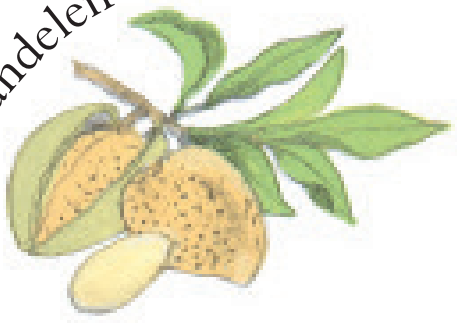
3

kastanjes

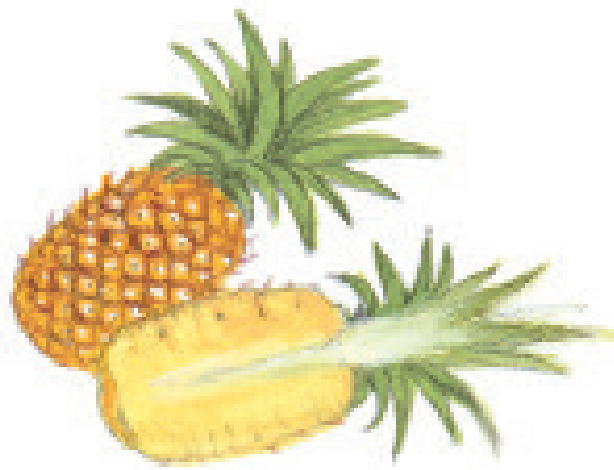
Voordat fruit kan groeien, moet er eerst een bloem zijn.

Elke vrucht heeft een nummer ...

amandelen

2

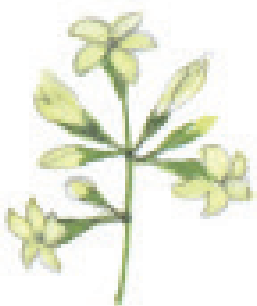
4

ananas

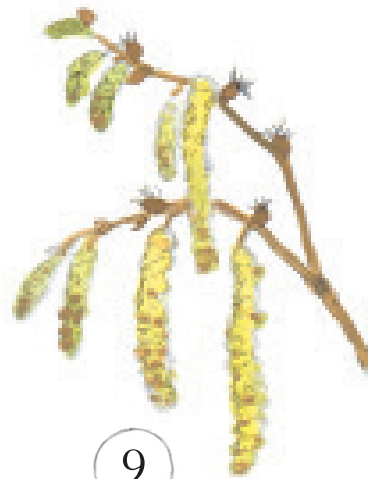

11

kweepeer

12

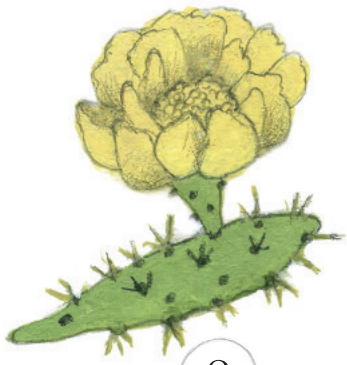
9

4

7

8

11

... waardoor je de
bloem kunt vinden
die erbij hoort.

1

2

6

5

3

10

*Met dank aan Alain Douineau, Sophie Deschamps en Denis Larpin,
werkzaam bij de botanische tuin 'Jardin des Plantes' te Parijs*

Vertaling: Maaïke Dudok de Wit-de Waal en Paula Vink

Redactie, layout en zetwerk: Jaap Verheij

Oorspronkelijke titel: *La fête des fruits*

© 2017 l'école des loisirs, Paris

Nederlandse rechten:

Uitgeverij Christofoor 2018

ISBN 978 90 6038 839 6

www.christofoor.nl

Fruitfeest met Sophie

Gerda Muller

aardbei, buitenkant en binnenkant

Cranberries

De cranberry is een heel klein struikje dat op de hei in het noorden van Europa groeit. De vruchtjes zijn te zuur om zo te eten. Ze worden vaak gegeten bij wild, bijvoorbeeld bij everzwijn, konijn of ree.

Dit is Sophie. Zij woont in de grote stad, maar in de vakanties logeert ze vaak bij haar tante Emma, oom Max en hun zoon Milan op het platteland. Dat vindt ze heerlijk.

Vanavond zal Milan haar bij de bus ophalen. Sophie heeft haar rugzak dichtgedaan; alles is klaar.

‘Veel plezier, lieverd’, zegt haar moeder. ‘Wij komen je over twee weken weer halen.’

Het bed met de rode vruchtjes

Milan heeft vanochtend twee manden, twee bakjes en handschoenen gepakt.

‘Kijk, Sophie!’ zegt hij, ‘de bessen zijn rijp. Zou je deze bakjes willen vullen?’

‘Natuurlijk’, zegt Sophie, terwijl ze een zure bes in haar mond stopt.

‘We gaan een mand vol aardbeien plukken zodra ik klaar ben met wieden! Wist jij dat aardbeien ons voor de gek houden?’

‘Nee, hoe dan?’ vraagt Sophie.

‘In aalbessen zie je de pitjes zitten. Maar als je een aardbei doormidden snijdt... wat zie je dan?’

‘Geen enkel pitje’, zegt Sophie.

Milan lacht en laat Sophie ontdekken dat bij de aardbei de pitjes aan de buitenkant zitten!

rode aalbessen

witte aalbessen

zwarte bessen

frambozen

aardbeien

kruisbessen

Een bijzonder feest

‘Vanavond vieren we het kersenfeest,’ zegt Milan. ‘Ik heb mijn vrienden uitgenodigd en ook vriendinnetjes van jouw leeftijd. Maar we gaan eerst naar de boomgaard.’ Sophie bewondert de drie kersenbomen die vol kersen hangen.

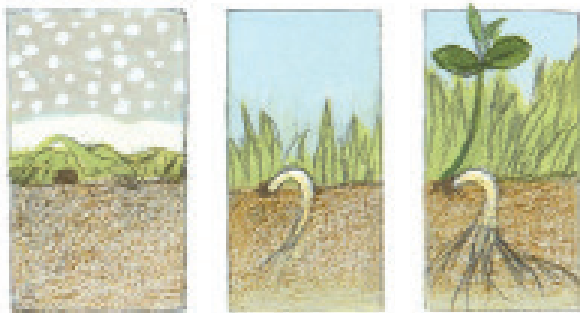
‘Denk erom dat je vooral geen kersen eet van de morellenboom daarachter, want die zijn erg zuur. Die kun je pas in de herfst eten.’

De hele dag zijn Milan en Sophie in de weer met de voorbereidingen voor het feest. Ze hebben drie manden met kersen geplukt. Milan heeft lampionnen en kaarsjes meegebracht.

‘Zodra het donker wordt, steken we ze aan,’ zegt hij. ‘En dan lijken ze op grote lichtgevende kersen!’ roept Sophie enthousiast uit.

De vrienden komen eraan. Milan pakt zijn gitaar. Er wordt gezongen en gedronken en tante Emma komt een taart brengen – kersentaart natuurlijk! O, wat een fantastisch feest!

Als een vogel een kers eet, gaat de pit door maag en darmen en poept hij hem helemaal gaaf weer uit. De pit valt in het gras en blijft daar de hele winter liggen.

Pas in het voorjaar ontkiemt de pit en kruipt er een worteltje de grond in. Al snel groeit daar dan een klein kersenboompje uit.

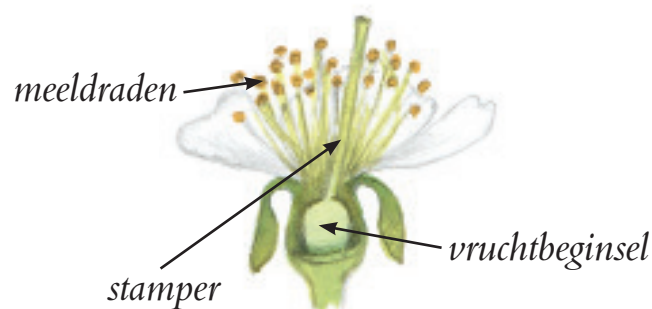

Wat zouden we doen zonder de bijen?

De prachtige kersenbloesem wacht op de komst van de bij die het stuifmeel van de meeldraden op de stamper achterlaat. Het stuifmeel zorgt ervoor dat het vruchtbeginsel

gaat groeien (zodat het later een kers wordt). Binnenin de kers vormt zich een harde pit. En wat zit er in die pit? Een kiem waar later misschien weer een nieuwe kersenboom uit zal groeien.

Dank jullie wel bijen!

zoete kersen

rainierkersen

morellen in de zomer en in de herfst

In Europa wordt de passiebloem in een pot gekweekt vanwege haar prachtige bloemen.

Vier vruchten met een 'P'

‘Kom Sophie! Ik laat je zien waar de vruchten groeien met een ‘P’ in hun naam: onze appels, peren, perziken en drie soorten pruimen.’ zegt Milan.

‘Als je het pruimenboompje daar een beetje schudt, kun je de kwetsen oprapen die ervanaf vallen.’

Wat een oogst! Sophie legt vijftien kwetsen in de mand en eet de zestiende, die zacht en zoet is, op.

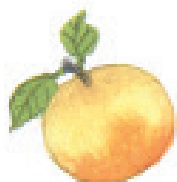
Milan doet speciale zakjes om een paar peren om ze te beschermen tegen alle gulzige insecten. Hij maakt vandaag huisjes voor oorwurmen die overal in de tuin komen te staan. ‘Ik ben dol op die gekke beestjes want zij eten die nare bladluizen op!’ legt hij uit.

Die avond belt de vader van Sophie op. Hij heeft een baan gevonden in het zuiden van Frankrijk. Ze gaan binnenkort verhuizen.

‘Ik wil helemaal niet zo ver weg gaan wonen,’ snikt Sophie.

Milan troost haar: ‘Niet huilen, nichtje. Ik kom je opzoeken in je nieuwe huis.’

Appels zijn al eeuwenoud! Tegenwoordig bestaan er wereldwijd wel 7.500 soorten. Er zijn zoveel op elkaar lijkende namen voor al die appelsoorten dat zelfs specialisten in de war raken. Hieronder een paar voorbeelden:

cox orange

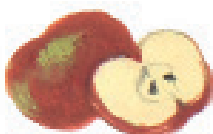
royal gala

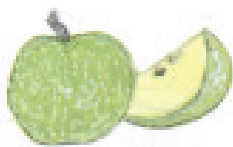
*Canadese
renet*

goudrenet

red delicious

granny smith

golden delicious

Om een huisje te maken voor oorwurmen moet je een stok in een aardewerken bloempot steken en deze vullen met stro. Klem dan twee stokjes over het stro om te voorkomen dat het naar beneden valt. Steek de stok in de grond in de buurt van fruitbomen en vruchtenstruiken.

oorwurm

cox orange

perzik

Williams peer

pruimen: reine-claude

mirabel

kwets

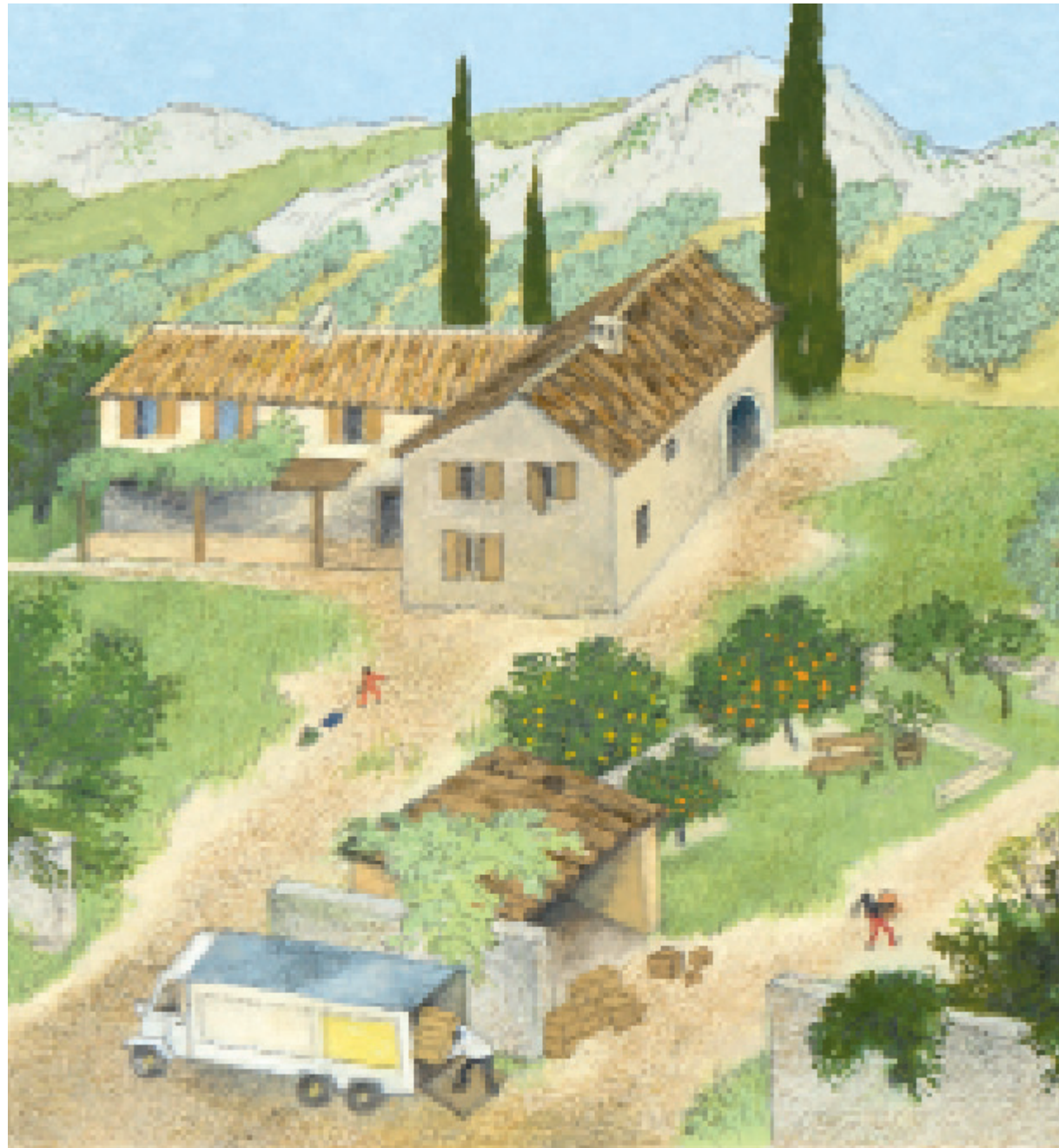
Een nieuwe vriendin

Het is niet makkelijk om afscheid te nemen van alles, van je klas, van je juf. In de auto die achter de verhuiswagen aan rijdt, troost Sophie's moeder haar: 'Wees maar niet al te verdrietig, lieverd, want ons nieuwe huis staat in een mooie tuin vol met bomen en vruchten.'

Sophie is moe: ze heeft de hele dag met verhuisdozen gesjouwd. 'Oef!' zucht ze terwijl ze onder het afdak van het huis gaat zitten. Op dat moment komt er een ouder meisje aanlopen.

'Hoi', zegt ze. 'Welkom bij ons in het zuiden! Ik woon hiernaast en kom jullie wat sinaasappelsap brengen van mijn ouders. Zij zijn nu aan het werk in de olijfboomgaard, daar verderop. Hoe heet jij? Ik ben Julia!'

Sophie vindt het fijn om samen met Julia, die naar de middelbare landbouwschool gaat, de schoolbus te nemen. Kleine Luca, het geadopteerde broertje van Julia, gaat pas voor het eerst naar school.

De volgende dag schrijft Sophie een brief aan haar oude klas. Lees maar:

Lieve juf, lieve allemaal,
Toen ik hier gister aankwam, dacht ik dat ik in een vreemd land terecht was gekomen. Alles is zo anders. . . In de ochtend is de wind warm en vol met geuren die ik niet ken. Overal groeien smalle hoge bomen die

wel op peijlen lijken. De huizen hebben hier kleine ramen met luiken er voor om de warmte tegen te houden; binnen is het koel. Ik heb al een vriendin die naar de middelbare school gaat. We moeten wel een half uur reizen

met de bus om naar school te gaan. Dat is superteuk! Ik denk vaak aan jullie! Ik hoop wat van jullie te horen! Een dikke kus voor jullie allemaal!

Sophie